

Warszawa, 21 lipca 2015 r.

ZW/0714/202/15

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu **22.07.2015**

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 08 lipca 2015 r., w sprawie przedłożenia opinii do Autopoprawki do poselskiego projektu ustawy (RS-020-1250(5)/2015) - o zmianie ustawy - **Prawo ochrony środowiska oraz innych ustaw**, w załączeniu, przekazujemy opinie otrzymane z województwa świętokrzyskiego, małopolskiego i śląskiego.

Z uprzejmymi pozdrowieniami

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

zmian do art. 96 ust. 3	art. 96b;	<p>ograniczeniach lub zakazach w zakresie eksploatacji instalacji i urządzeń, w których następuje proces spalania, natomiast w art. 96b jest mowa o strefach ograniczonej lub zakazanej emisji z transportu;</p> <p>- Oczywistością jest, że osoby niepełnosprawne mają ograniczone możliwości poruszania się i stosowanie wobec nich zakazu wjazdu jest niehumanitarne;</p> <p>- W art. 53 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym wskazuje się jaki pojazd w ruchu drogowym może być pojazdem uprzywilejowanym.</p>	
2.	Art. 1 w zakresie art. 96b ust. 2	<p>- W pkt. 3) po słowach „należących do mieszkańców obszaru” należy dodać „i osób uprawnionych do kierowania pojazdami dla niepełnosprawnych i ich opiekunów”;</p> <p>- W pkt. 4) zamiast słów: „(...) są to pojazdy pogotowia ratunkowego, straży pożarnej, pogotowia gazowego, policji.” proponuje się zapisać: „(...) są to pojazdy wymienione w art. 53 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.</p> <p>Pkt 5) - według kolejnego wyliczenia powinien być 4)</p>	
3.	Art. 1 w zakresie art. 227 ust. 2	<p>Należy określić na jakiej podstawie wójt, burmistrz, prezydent miasta, w zaświadczeniu, potwierdzi redukcję ilości do powietrza gazów lub pyłów pochodzących z instalacji spalania paliw stałych w gospodarstwach domowych</p>	Brak precyzyjnego zapisu, dotyczącego stwierdzenia redukcji zanieczyszczeń może skutkować nadużyciami
4.	Art. 1 w zakresie art. 225 - 228	<p>Należy zastanowić się nad zmianą zapisów art. 225 - 228</p>	<p>Działania kompensacyjne powinny znaleźć się już w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza dla nowo budowanej instalacji lub zmienianej w sposób istotny. Skoro wg. art. 225 wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza dla nowo budowanej instalacji lub zmienianej</p>

			<p>w sposób istotny jest możliwe, jeżeli zostanie zapewniona odpowiednia i trwała redukcja ilości wprowadzanych do powietrza gazów lub pyłów, powodujących naruszenia tych standardów, wprowadzanych z innych instalacji usytuowanych na obszarze gminy (ust. 1) także pochodzących z instalacji spalania paliw stałych w gospodarstwach domowych usytuowanych na obszarze gminy, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie istotnej zmiany instalacji (ust. 2), to po co ma być składany wniosek? A jakie sankcje czekają na inwestora, który wniosku nie złoży? A art. 226 ust. 1. wyraźnie mówi, że wydanie pozwolenia w przypadku, o którym mowa w art. 225 ust. 1, wymaga przeprowadzenia postępowania kompensacyjnego!</p>		
5.	Art. 1 w zakresie art. 225	<p>Należy rozszerzyć pkt. 225 o zapisy dot. instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, o których mowa w art. 201 ustawy Prawo ochrony środowiska.</p>	<p>W przypadku instalacji objętych pozwoleniem zintegrowanym (związczą w odniesieniu do instalacji LCP, instalacji do produkcjiklinkieru cementowego, instalacji do wypału wapna oraz innych, których eksploatacja generuje znaczne emisje zanieczyszczeń do powietrza) redukcja zanieczyszczeń do powietrza prowadzona w wyniku postępowania kompensacyjnego spowodowana do obszaru gminy może okazać się niemożliwa do zrealizowania. W takim przypadku, dla instalacji o których mowa w art. 201 ustawy Prawo ochrony środowiska, właściwe byłoby</p>		

			<p>wskazanie obszaru powiatu na którego terenie jest zlokalizowana nowobudowana lub zmieniana w sposób istotny instalacja, jako właściwego do przeprowadzenia kompensacji, z uwzględnieniem możliwości przeprowadzenia postępowania kompensacyjnego także na terenie powiatów ościennych, w sytuacji gdy z wyników modelowania rozprzestrzeniania substancji w środowisku wynika, iż oddziaływanie danej instalacji wykracza poza teren powiatu na którym jest ona zlokalizowana.</p>		
--	--	--	---	--	--

Uwagi Województwa Małopolskiego w zakresie autopopravki do poselskiego projektu ustawy - o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz innych ustaw

informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz innych ustaw
Autor	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
Projekt z dnia	Brak danych

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi
1.	1) art. 96 otrzymuje brzmienie:	<p>„1. Sejmik województwa może, w drodze uchwały, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi lub na środowisko, wprowadzić ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.</p> <p>2. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, opracowuje zarząd województwa. Zarząd województwa przedstawia projekt uchwały do zaopiniowania właściwym miejscowo wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast i starostom.</p> <p>3. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta i starosta są obowiązani do wydania opinii w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza akceptację projektu uchwały.</p> <p>5. W postępowaniu, którego przedmiotem jest opracowanie uchwały, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.).</p> <p>6. Uchwała, o której mowa w ust. 1, określa:</p> <p>1) granice obszaru, na którym wprowadza się ograniczenia lub</p>	<p>Zaproponowane zmiany w zapisach w zakresie art. 96, 225, 227-229 ustawy Prawo ochrony środowiska mają stworzyć lepsze możliwości zastosowania prawnych narzędzi poprawy jakości powietrza w Polsce, na szczeblu wojewódzkim i lokalnym.</p>

		<p>zakazy, o których mowa w ust. 1;</p> <p>2) rodzaje podmiotów lub instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia lub zakazy, o których mowa w ust. 1,</p> <p>3) rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane na obszarze, o którym mowa w pkt 1, lub parametry techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na tym obszarze.</p> <p>7. Uchwała, o której mowa w ust. 1, może także określać:</p> <p>1) sposób lub cel wykorzystania paliw, który jest objęty ograniczeniami określonymi w uchwale;</p> <p>2) okres obowiązywania ograniczeń lub zakazów w ciągu roku;</p> <p>3) rodzaje podmiotów lub instalacji wyłączonych z ograniczeń lub zakazów; o których mowa w ust. 6 pkt 3;</p> <p>4) obowiązki podmiotów objętych uchwałą w zakresie niezbędnym do kontroli realizacji uchwały.</p> <p>8. Uchwała, o której mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do instalacji, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, albo dokonanie zgłoszenia.</p> <p>9. Uchwała, o której mowa w ust. 1, jest aktem prawa miejscowego.</p>	
2.	art. 225 otrzymuje brzmienie:	<p>„1. Na obszarze, na którym zostały przekroczone standardy jakości powietrza, wyznaczonym w ocenie poziomów substancji w powietrzu, o której mowa w art. 89, przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, wydanie pozwolenia na wprowadzanie do powietrza substancji, dla której standard jakości powietrza został przekroczony, z nowo budowanej instalacji lub zmienianej w sposób istotny, jest możliwe, jeżeli zostanie zapewniona odpowiednia i trwała redukcja ilości tej substancji wprowadzanej do powietrza z innych instalacji usytuowanych na obszarze gminy, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie istotnej zmiany instalacji.</p> <p>2. Redukcja ilości substancji, o której mowa w ust. 1, może obejmować trwałą redukcję ilości substancji wprowadzanej do powietrza z instalacji spalania paliw stałych eksploatowanych w ramach zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, usytuowanych na obszarze gminy, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie</p>	

	<p>istotnej zmiany instalacji, poprzez sfinansowanie przez prowadzącego instalację nową lub istotnie zmienianą, trwałe likwidacji instalacji spalania paliw stałych w eksploatowanych w ramach zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami.</p> <p>3. W uzasadnionych przypadkach, za zgodą organu prowadzącego postępowanie kompensacyjne, redukcja ilości substancji, o której mowa w ust. 1 i 2 może być dokonana na terenie gminy sąsiadującej z gminą, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie istotnej zmiany instalacji.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, potwierdzenia trwałości redukcji ilości substancji, dla której standard jakości powietrza został przekroczony, wprowadzanej do powietrza z instalacji spalania paliw stałych eksploatowanych w ramach zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami dokonuje w zaświadczeniu wójt, burmistrz lub prezydent miasta.</p> <p>5. Łączna redukcja ilości substancji, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna być o co najmniej 30% większa niż ilość substancji dopuszczona do wprowadzania do powietrza z nowo zbudowanej instalacji lub z instalacji zmienionej w sposób istotny.</p> <p>6. Wydanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe, gdy nie spowoduje to zwiększenia zagrożenia zdrowia ludzi."</p>
<p>art. 227 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>"1. W postępowaniu kompensacyjnym uczestniczą prowadzący inne instalacje, którzy wyrazili zgodę na trwałą redukcję ilości substancji, dla której standard jakości powietrza został przekroczony, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 225 ust. 2, w postępowaniu kompensacyjnym uczestniczy wójt, burmistrz lub prezydent miasta."</p>
<p>art. 228 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>"Do wniosku o wszczęcie postępowania kompensacyjnego należy dołączyć:</p> <p>1) wniosek o wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;</p> <p>2) zgodę uczestników postępowania na dokonanie odpowiedniej trwałe redukcji ilości substancji wprowadzanej do powietrza, dla której standard jakości powietrza został przekroczony"</p>
<p>art. 229 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>"1. Pozwolenie na wprowadzanie do powietrza gazów lub pyłów z instalacji nowo zbudowanej lub zmienionej w sposób istotny jest wykonalne nie wcześniej niż od dnia, w którym:</p>

1) w przypadku gdy innymi instalacjami, o których mowa w art. 225 ust. 1, są instalacje wymagające pozwolenia - ostateczne staną się decyzje, o których mowa w ust. 2;

2) w przypadku gdy innymi instalacjami, o których mowa w art. 225 ust. 1, są instalacje niewymagające pozwolenia, które nie będą eksploatowane po dokonaniu trwałej redukcji ilości substancji wprowadzanej do powietrza, dla której standard jakości powietrza został przekroczony – nastąpi trwała likwidacja tych instalacji;

3) w przypadku gdy innymi instalacjami, o których mowa w art. 225 ust. 1, są instalacje niewymagające pozwolenia, które będą eksploatowane po dokonaniu trwałej redukcji ilości substancji wprowadzanej do powietrza, dla której standard jakości powietrza został przekroczony:

a) trwała redukcja ilości substancji zostanie potwierdzona przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 225 ust. 4, jeżeli są to instalacje spalania paliw stałych eksploatowane w ramach zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, o których mowa w art. 225 ust. 2;

b) ostateczne staną się decyzje, o których mowa w ust. 2a, jeżeli są to instalacje niewymienione w pkt 1.

2. Organ właściwy do wydania pozwolenia cofnie lub ograniczy bez odszkodowania pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenie zintegrowane wydane dla innych instalacji objętych postępowaniem kompensacyjnym, które wymagają pozwolenia, w zakresie, w jakim uczestnicy postępowania wyrazili zgodę.

2a. Organ ochrony środowiska wyda decyzję, o której mowa w art. 154 ust. 1, uwzględniając odpowiednią i trwałą redukcję ilości substancji wprowadzanej do powietrza, dla której standard jakości powietrza został przekroczony, z innych instalacji objętych postępowaniem kompensacyjnym, które nie wymagają pozwolenia i które nie są instalacjami spalania paliw stałych eksploatowanymi w ramach zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami; w przypadku gdy inną instalacją objętą postępowaniem kompensacyjnym jest instalacja wymagająca zgłoszenia decyzja wydawana jest po przekazaniu przez prowadzącego tę instalację informacji, o których mowa w art. 152 ust. 6 pkt 1 lit. c, w związku ze zgodą na

		<p>udział w postępowaniu kompensacyjnym.</p> <p>3. Z chwilą, gdy decyzje, o których mowa w ust. 2 i 2a, stały się ostateczne, organy właściwe do ich wydania, niezwłocznie informują o tym wnioskodawcę oraz organ wydający pozwolenie dla instalacji nowo budowanej lub zmienianej w sposób istotny.</p> <p>4. Jeżeli decyzja o pozwoleniu, wydana w wyniku postępowania kompensacyjnego, nie stanie się wykonalna w terminie dwóch lat od jej wydania, organ właściwy do wydania pozwolenia, stwierdza jej wygaśnięcie."</p>	
--	--	--	--

URZĄD
MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA
ŚLĄSKIEGO

Wydział
Pomocy Prawnej i Zamówień
Publicznych

Katowice, dnia 22 lipca 2015 r.
OP.0821.00230.2015
OP.KW-00614/15

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 13 lipca 2015 r. (przesłane drogą elektroniczną) w sprawie konsultacji projektu autopoprawki do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz innych ustaw, przedstawiam następujące stanowisko:

Odnosząc się do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska, po wprowadzeniu do niego autopoprawek, należy stwierdzić, że uwagi wniesione w zakresie ochrony powietrza i ochrony przed hałasem do ww. projektu w marcu 2015 roku nie zostały w nim uwzględnione. W związku z tym ponownie przedstawiamy ww. uwagi do projektu:

I. Uwagi dotyczące doprecyzowania możliwości określenia dopuszczalnych rodzajów i jakości paliw – zmiana przepisów art. 96 ustawy Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „Poś”:

1. W zmienianym art. 96 ust. 1 Poś, wątpliwość budzi sformułowanie „...wprowadzić ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji i urządzeń, w których następuje proces spalania.”

Z treści tego przepisu nie da się jednoznacznie wywnioskować jakiego rodzaju urządzeń i instalacji będzie on dotyczył. Czy celem ma być spalanie paliw w małych jednostkach piecowych, czy przepis ten będzie również dotyczył dużych jednostek przemysłowych oraz instalacji ciepłowniczych, które objęte są pozwoleniami na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza bądź pozwoleniami zintegrowanymi?

W szczególności rysują się dwa główne problemy, mianowicie: jak określić zasięg obszaru objętego ograniczeniem oraz ewentualne podmioty, których uchwała nie będzie dotyczyć np. elektrociepłownie na terenie miast wchodzące w skład miejskiej sieci ciepłowniczej oraz jakie zastosować podejście do zakładów/instalacji, które nabyły pewne prawa wynikające z posiadanych przez nie pozwoleń?

ul. Ligonia 46
40-037 Katowice
tel. +48 (32) 20 78 617
fax. - 48 (32) 20 78 618
biuro.prawne@slaskie.pl
www.slaskie.pl

W przypadku poruszonej pierwszej kwestii, zastrzeżenia budzi fakt, że przy takim przepisie może pojawić się problem z wyłączeniem ze stosowania go dla dużych ciepłowni i elektrociepłowni, a jak pośrednio wynika z uzasadnienia, jednostki te nie powinny być objęte ograniczeniem dla paliwa, nawet czasowym, w związku z dostarczaniem energii cieplnej dla dużej ilości odbiorców. Zgodnie z założeniami większości programów ochrony powietrza, jednym z działań mającym eliminować niską emisję jest likwidacja indywidualnych źródeł emisji oraz podłączanie poszczególnych gospodarstw domowych do sieci ciepłowniczych, a co za tym idzie ciepłownie i elektrociepłownie powinny być wykluczone z obowiązku stosowania się do przepisów uchwały. Najlepiej przepis taki umieścić w treści art. 96 ust. 1 Poś, aby nie budził on wątpliwości na przyszłość. Możliwe też jest dodanie stwierdzenia, że uchwała nie dotyczy instalacji, które posiadają pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, bądź instalacji posiadających pozwolenie zintegrowane. Przepis w takiej formie będzie się odnosił jedynie do małych jednostek spalania paliw, stosowanych w gospodarstwach domowych, z których nie ma określonej wielkości emisji oraz nie ma na chwilę obecną organów sprawujących kontrole nad tymi źródłami spalania paliw.

W przypadku zakładów/instalacji posiadających pozwolenia wątpliwości jest więcej. Jak będzie należało postąpić w przypadku, gdy zgodnie z pozwoleniem instalacja może wykorzystywać dany rodzaj paliwa, a uchwała jej będzie tego zabraniać? Prawo wynikające z posiadanego pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza bądź pozwolenia zintegrowanego jest już w tym przypadku prawem nabytym. Pozwolenia te są wydawane na podstawie przepisów Poś. Czy uchwała jest wtedy sprzeczna z postanowieniami decyzji, czy jest nad nimi nadrzędna, a jeżeli jest równorzędna to co w takim przypadku?

2. Art. 96 ust. 2 projektu stanowi, co powinna określać uchwała, nie jest jednak określone kto powinien wyznaczać granice obszaru objętego ograniczeniami lub zakazami oraz w jaki sposób ma to być zrobione. Szczegółowe wyznaczenie granic takiego obszaru może pociągać za sobą spore nakłady finansowe, które nie zostały omówione w uzasadnieniu. Problemem może też być wyodrębnienie z granic obszaru, zakładów posiadających pozwolenia, które nadają im pewnego rodzaju prawa. Pojawia się ten sam problem co opisany powyżej, co jest ważniejsze: pozwolenie wydane na podstawie przepisów Poś, czy uchwała wydana na podstawie tych samych przepisów?

3. W dodawanym art. 96 ust. 2 pkt 4 Poś mowa jest o kontroli realizacji uchwały przez organy administracyjne, nie jest jednak sprecyzowane na czym ta kontrola miałaby polegać i jak miałaby być wykonywana. Problematyczne wydaje się też kontrolowanie wszystkich urządzeń grzewczych w gospodarstwach domowych. Pojawia się ten sam problem co powyżej, że do przeprowadzania takiej kontroli konieczny byłoby nakład dużych środków finansowych na zatrudnienie i przeszkolenie pracowników w zakresie kontroli oraz doposażenie ich w odpowiedni sprzęt do monitoringu emisji substancji z poszczególnych jednostek kotłowych oraz sprzętu umożliwiającego sprawdzenie jakości stosowanego paliwa.

4. Odnośnie dodawanego art. 96 ust. 3 pkt 3 Poś należy rozważyć, czy nie rozszerzyć przepisu mówiącego o wyłączeniu z ograniczeń lub zakazów określonych w uchwale pewnych grup pojazdów poruszających się w obszarze ograniczeń, o pojazdy wchodzące w skład komunikacji miejskiej i komunalnej.

II. Uwagi dotyczące możliwości przeprowadzenia kompensacji emisji poprzez ograniczenie niskiej emisji oraz kompensacje ze zgłoszeniami – zmiany przepisów art. 225 oraz art. 227-229 ustawy Poś.

1. W zmienianym art. 225 ust. 1 Poś wprowadzono zmianę odnośnie doprecyzowania słowa „obszar”, uzależniając go od obszaru wyznaczonego w przeprowadzonej przez wojewódzki inspektorat ochrony środowiska ocenie poziomów substancji w powietrzu, o której mowa w art. 89 Poś. Czy w związku z powyższym w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska dodany zostanie przepis mówiący o określeniu obszaru?

W przepisie tym dodano również sformułowanie „trwała redukcja”, nie wprowadzono jednak tego sformułowania do słowniczka oraz w żaden inny sposób nie określono definicji dla trwałej redukcji. Jak w takim przypadku należy rozumieć sformułowanie „trwała redukcja”? W związku z powyższym w punkcie tym należy doprecyzować sformułowanie „trwała redukcja”.

2. W art. 225 ust. 2 dodano nowe przepisy mówiące o możliwości przeprowadzenia kompensacji z instalacjami spalania paliw stałych w gospodarstwach domowych, usytuowanych na obszarze gminy, poprzez trwałą redukcję ilości wprowadzanych do powietrza gazów lub pyłów z tych instalacji. Miałoby to być możliwe poprzez sfinansowanie przez prowadzącego instalację nową lub istotnie zmienianą, trwałą likwidacji instalacji spalania paliw w gospodarstwach domowych. Co należy rozumieć pod sformulowaniem o sfinansowaniu trwałej likwidacji tzn. sfinansowanie montażu nowego kotła opalanego innym paliwem, czy tylko likwidacja starej jednostki opalanej paliwem stałym? Jeżeli celem ma być montaż nowych jednostek kotłowych, to nasuwa się pytanie, z iloma gospodarstwami domowymi konieczne byłoby przeprowadzenie takiej kompensacji, aby jeden zakład uzyskał prawo do emisji i czy w takim przypadku koszt takiej kompensacji, nie byłby niewspółmiernie wysoki do nakładu na całą inwestycję?

Problem drugi - w jaki sposób prowadzący instalacje ma poznać informacje, które gospodarstwa domowe zlokalizowane na terenie gminy, w której zlokalizowana jest instalacja byłyby zainteresowane przeprowadzeniem z nim postępowania kompensacyjnego? Czy obecnie, gdzie coraz powszechniejsza jest ochrona danych osobowych, jest możliwe wprowadzenie takiego przepisu? Jaki organ przechowywałby informacje na temat gospodarstw domowych zainteresowanych takim postępowaniem? Należy wziąć pod uwagę, że prowadzący takie „instalacje” spalania paliw są przeważnie osobami prywatnymi, jak ustalić kto jest prowadzącym instalację, czy jest to jeden z lokatorów, czy właściciel domu, czy tylko jedna osoba, czy małżeństwo we wspólnocie, z kim prowadzić korespondencję, żeby było to zgodne z ustawą Kodeks postępowania administracyjnego? Czy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa możliwe jest przeprowadzanie kompensacji pomiędzy podmiotem posiadającym osobowość prawną, a osobą fizyczną?

W związku z powyższym należy stwierdzić, że przepis ten wymaga doprecyzowania w wielu miejscach. Należałoby opracować odpowiednie rozporządzenie regulujące powyższe kwestie, związane z przeprowadzeniem postępowania kompensacyjnego z instalacjami spalania paliw stałych w gospodarstwach domowych.

3. W art. 225 ust. 3 Poś dopuszczono możliwość przeprowadzenia kompensacji z instalacjami na terenie innej gminy niż gmina, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie istotnej zmiany instalacji w uzasadnionych przypadkach.

Nie określono co oznacza sformułowanie „w uzasadnionych przypadkach” i kto ma określić i na podstawie jakich kryteriów kiedy instalacja podlega pod uzasadnione przypadki. W związku z powyższym w przepisie tym należy doprecyzować sformułowanie „w uzasadnionych przypadkach.”

4. W art. 225 ust. 5 stwierdzono, że wydanie pozwolenia jest możliwe, gdy nie spowoduje to zwiększenia zagrożenia zdrowia ludzi. Kto ma stwierdzić, czy nie nastąpiło zwiększenie zagrożenia na zdrowie ludzi i w jaki sposób, na podstawie jakich informacji i materiałów?

5. W art. 227 dodano ust. 2 mówiący, że w przypadku kiedy kompensacja ma być przeprowadzona z instalacją spalania paliw stałych w gospodarstwie domowym, potwierdzenia redukcji ilości wprowadzanych do powietrza gazów lub pyłów pochodzących z instalacji spalania paliw stałych w gospodarstwach domowych, dokonuje w zaświadczeniu wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Nie określono tu na jakiej podstawie organy te mają wydać takie zaświadczenie i kto ma określać i w jaki sposób, czy nastąpiła odpowiednia i trwała redukcja wprowadzanych do powietrza gazów lub pyłów. Nie określono również szczegółowo jakie informacje i dane, odnośnie instalacji spalania i właściciela, ma zawierać takie zaświadczenie.

6. W dodawanym art. 229 ust. 2a Poś mowa jest o możliwości przeprowadzenia kompensacji z instalacją podlegającą pod zgłoszenie, a potwierdzeniem odpowiedniej i trwałej redukcji ilości gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza, o której mowa w art. 225 ust. 1 Poś ma być wydana decyzja, o której mowa w art. 154 ust. 1. Decyzja taka byłaby wydawana po otrzymaniu od prowadzącego instalację wymagającą zgłoszenia, informacji o których mowa w art. 152 ust. 6 pkt 1.

Pojawia się tu problem natury prawnej a mianowicie:

– art. 152 ust. 6 pkt 1 określa, że prowadzący instalację podlegającą zgłoszeniu jest obowiązany „przedłożyć organowi właściwemu do przyjęcia zgłoszenia informacje o:

- a) rezygnacji z rozpoczęcia eksploatacji instalacji,
- b) zakończeniu eksploatacji instalacji,
- c) zmianie w zakresie danych lub informacji, o których mowa w ust. 2”

(W ustępie 2 określono konieczność dokonania ponownego zgłoszenia instalacji, jeżeli zmiany wprowadzone w instalacji mają charakter istotnej zmiany). W takim wypadku, które z wyżej przytoczonych przyczyn autorzy projektu mają na uwadze? I co w takim przypadku oznacza trwała redukcja, czy należy ją traktować jako likwidację instalacji bądź zakończenie eksploatacji instalacji? Kto zagwarantuje, że właściciel takiej instalacji nie zgłosi jej ponownie za miesiąc albo od razu na drugi dzień tylko pod inną nazwą podmiotu. Jak w takim przypadku zapewniona będzie trwała redukcja?

– art. 154 ust. 1 Poś określa, że „organ ochrony środowiska może ustalić, w drodze decyzji, wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące eksploatacji instalacji, z której emisja nie wymaga pozwolenia, o ile jest to uzasadnione koniecznością ochrony środowiska”. Należy stwierdzić, że przepisu tego w takiej formie, w jakiej jest nie można stosować do ograniczania emisji z instalacji podlegającej zgłoszeniu, bo nie taki był zamysł ustawodawcy, który go tworzył. Dodatkowo art. 154 ust. 3 Poś mówi, że „postępowanie w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 wszczyna się z urzędu.”, zaś postępowanie w sprawie kompensacji wszczyna się na wniosek strony.

III. Uwagi dotyczące ochrony przed hałasem

W art. 114 ust. 3 po słowach cyt. „Jeżeli na terenach zamkniętych oraz terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej” proponuje się dodać słowo „usługowej”.

Uzasadnienie: w praktyce bardzo często zdarza się, że na terenie przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod usługi, znajdują się pojedyncze budynki mieszkalne (najczęściej właściciela prowadzącego na danym terenie działalność). Teren przeznaczony pod usługi nie jest wymieniony w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy Poś jako teren, dla którego określa się dopuszczalne poziomy hałasu.

W przypadku skargi mieszkańca takiego budynku na uciążliwość podmiotu prowadzącego działalność, wątpliwość budzi jak zakwalifikować taki teren. Czy jako teren mieszkaniowo-usługowy i wówczas mają zastosowanie normy hałasu przewidziane w przepisach ochrony środowiska, czy też ochrona przed hałasem polegać ma na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.

W art. 114 ust. 4 proponuje się doprecyzować sformułowanie cyt. „...zlokalizowanych na granicy pasa drogowego lub kolejowego...”

Uzasadnienie: tak sformułowany przepis budzi wątpliwości, jak należy rozumieć słowa „na granicy”?

Proponuje się rozszerzenie art. 362 Poś o wprowadzenie instrumentów np. kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków nałożonych decyzją wydaną w trybie tego przepisu.

Uzasadnienie: w chwili obecnej jeżeli podmiot nie realizuje obowiązków nałożonych decyzją wydaną w trybie art. 362 Poś (dotyczy to głównie zarządców dróg), przepisy ochrony środowiska nie umożliwiają organowi, który ją wydał, wyegzekwowanie tych obowiązków. Teoretycznie obowiązki te można wyegzekwować w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W tym przypadku marszałek lub starosta po wyczerpaniu środków egzekucyjnych w postaci grzywny w celu przymuszenia, powinien zrealizować wykonanie zastępcze. W praktyce, o ile nie udało się zabezpieczyć zaliczki na realizację nałożonego obowiązku, wiązałyby się to z wydatkowaniem z budżetu tych jednostek niejednokrotnie olbrzymich kwot, które trudne byłyby do odzyskania od zobowiązanego, bądź których organy te nawet nie posiadają.

Uwaga:

Należy również zauważyć, że po wykreśleniu z poprzedniego projektu w całości art. 2 w którym dodawało się art. 96b, należy zmienić przepis art. 1 pkt 1 (obecnego projektu) mówiący o zmianach w art. 96, mianowicie wykreślić treść cyt.: „... i w art. 96b ust. 3...” z przepisów w art. 96 ust. 4 Poś.

Zastępca Dyrektora Wydziału Pomocy
Prawnej i Zamówień Publicznych

Józef Koczar
Radca Prawny
Józef Koczar